

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ของที่เป็นภัยเอาไว้ทำไม

เมื่อวานนี้ก็ตั้งหน้าเอาพวกอาหารไปส่งโรงพยาบาลภูเรือ เพราะตอนสั่งให้โรงพยาบาลภูเรือมารับเอารถไปนั้นเขาจัดปัจจัยให้ไม่ทัน คือปัจจัยประจำเดือน ภูเรือนี้เราให้เดือนละหมื่น ไม่ให้มากนัก คือก่อนจะให้เดือนละเท่าไร ๆ เราต้องไปถามให้เรียบร้อยก่อน ควรจะให้มากน้อยเพียงไร เฉพาะอาหารครัวคนไข้ในโรงพยาบาล เพราะมีครัวคนไข้ประจำ ๆ แล้วคนไข้ประจำอยู่ มีมากมีน้อยเพียงไร ๆ เราจะถามให้ละเอียดลออ ถ้าควรจะให้เท่าไร จากนั้นเราก็ให้ แล้ววันหนึ่งจ่ายไปเท่าไร ๆ ก็ถามเสียก่อน คนไข้มาประจำมีจำนวนมากน้อยเพียงไร และคนไข้ที่มาประจำวันทั่ว ๆ ไปนั้นวันหนึ่งมีประมาณเท่าไร คนไข้ประจำในครัวที่ค้างอยู่ในครัว รักษาตัวอยู่ในครัวนี้มีประมาณเท่าไร ๆ ถามละเอียดลออ ทีนี้เวลาจ่ายเงินก็จ่ายตามนั้นเลย

เช่นอย่างภูเรือนี้ให้เดือนละหมื่นก็พอดี เรากะให้เดือนละหมื่น ทางนั้นไม่ได้ขออนะเราให้เอง นายงนี่อยู่ชอกแซกก็จริง เหมือนไม่มีคนมาก เวลาไปแล้ว โห้ย มาก อำเภอนายง จึงต้องได้ให้เดือนละสองหมื่น หนองวัวซอนี้เป็นที่ชุมนุมชนก็ให้เดือนละสองหมื่นให้ประจำ ประจำมานานแล้วแหละ ก่อนจะให้ทำอะไรเราต้องถามให้ละเอียดลออก่อนแล้วก็ให้ตามนั้น ๆ เมื่อวานนี้ไปส่งอาหารแล้วก็ไปมอบเงินประจำเดือนให้แล้วกลับมาเลย

จึงได้ดูทางมาตลอดสายต่าง ๆ ขาดทั่วไปหมดนะ ไปหนองวัวซอผ่านไปนั้น คอสะพานก็ขาด เลยต้องได้เอาสะพานเหล็กไปวางสำรองไว้ให้รถไปมา น้ำคราวนี้รู้สึกวามากเป็นพิเศษจริง ๆ ไปที่ไหนถนนขาดเป็นแถวไปเลย แต่ก่อนไม่เห็น ปีนี้ไปที่ไหนถนนขาด ๆ หนองหานก็ขาด ไปทางน้ำหนาว ดูเหมือนก่อนหน้าเราไปมันขาดอยู่แล้ว เขากำลังทำสะพานคอนกรีตอย่างแน่นหนามั่นคง แล้วเอาสะพานเหล็กไปสำรองไว้ก่อนเวลานี้ ทางกุมภวาปีเมื่อวานขึ้นนี้ เห็นแต่รถไฟตายอยู่สถานีกุมภวาปี นีติดอีกแล้ว ทางขาดเหวอ จากนั้นก็ไม่มี จนกระทั่งถึงขอนแก่น

เวลานี้พวกน้ำคงจะลดทั่ว ๆ ไปละมั้ง ภาคไหนก็เหมือนกันปีนี้ ภาคเหนือก็เหมือนกัน ภาคเหนือก็ท่วม ภาคตะวันออกท่วม เช่นอย่างจันทบุรีท่วม ภาคอีสานท่วมหมด ภาคกลางนี้ไม่ได้ยินว่ายังไฉนนะ แต่ก็มีท่วมอยู่เรื่อย ๆ เพราะภาคกลางเป็นที่รวมของน้ำ เฉพาะอย่างยิ่งน้ำภาคเหนือมาภาคกลางหมด เช่นอย่างพิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย แถวนี้น่าจะเป็นสนามของน้ำ จะท่วม จะค่อยลดลงบ้างละน้ำ เพราะมันตกมาหลายวันหลายคืน

เวลานี้รถแอมบูแลนซ์ ๓-๔ คันตกคันหนึ่ง ๙๗๐,๐๐๐ เวลานี้กำลัง ส่งมาแล้ว ๒ คัน โรงพยาบาลศูนย์อุดรกำลังสั่งอยู่ แล้วอุตราชาวันต์ก็ ๔-๕ เครื่อง เพิ่งจ่ายเงิน ไปสต ๗ ร้อน ๗ ๒ ล้าน ๒ แสน ๖ หมื่น เครื่องมือแพทย์กำลังจะมาเวลานี้ เครื่องมือแพทย์ ๓ โรงพยาบาลที่เราไว้ทุกโรง บ้านแท่น คอนสวรรค์ ท่าอุเทน นี้รับไว้หมดเท่าที่ขอ ให้เลย ๗ เพราะเราไปเองไปถามเอง ให้ถึงความจำเป็นจริง ๗ แล้วให้ตามนั้น ๗ ไปเลย นี่กำลังสั่ง ก็จะตกมาในระยะเดียวกัน เพราะฉะนั้นเราถึงบอกว่ายังให้ไม่ได้ ไม่ขออีกตามบอกว่ายังให้ไม่ได้ เพราะมันหนักจริง ๗ นะเรา ไม่มี ขออยู่ทุกซอกทุกมุม นะ เราไม่มีอะไรจะให้ หมดตลอด ๗ เพราะเงินเราไม่เพื่ออะไร เพื่อโลกทั้งนั้น ที่เขา ถวายมาเป็นส่วนตัวก็เหมือนทั่ว ๆ ไป คือไม่มีความหมายเหมือนกันหมด ออกช่วยโลกทั้งนั้น เราไม่เคยสนใจว่านี่ถวายเพื่อเราเพื่ออะไร มีแต่ประโยชน์ส่วนรวม ๗ ออกตลอด เวลา

น้ำก็จะค่อยลดละ ทางเขื่อนก็น้ำทางนี้ลงไม่มากมันค่อยหมดไป ๗ ทางเขื่อนเขาก็จะได้เริ่มเปิดออกเรื่อยเพื่อแบ่งเบาเขื่อน ถ้าเขื่อนพังเสียอย่างเดียวเมืองอุดรหนีบหายหมดเลย เราจึงได้เห็นใจทางเขื่อนเขา เขื่อนเขาเวลานี้รู้สึกจะหนักหัวอกมากที่สุดทีเดียว ตอนน้ำท่วม ไม่ทราบจะหมุนไปทางไหน ถ้าจะเปิดลงไปทางเมืองอุดรก็ท่วมอุดร ถ้ากักไว้ก็ไม่ได้เขื่อนจะพัง แล้วก็ท่วมเมืองอุดรพินาศ ที่นี้ไม่ทราบจะแบ่งทางไหน นี่ที่เขาหมุนตัวนะ ทั้งจะแบ่งไปทางโน้น ทั้งจะรอ เอาไปมากก็ไม่ได้ ถ้ารอทางนี้ก็มาแล้วจะทำ ยังไง นี่หนักมากนะ พวกเขื่อนหนักมากเวลานี้ มันจะท่วมในที่ต่าง ๆ ละซี

อย่างเขื่อนบ้านจันสำคัญมากลงอุดรปิ้งร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ทางห้วยหลวงค่อยยังช้า มันมาทางด้านตะวันตก แฉลบลงไปทางโน้นได้เลย แต่สำหรับทางบ้านจันนี่พุ่งใส่อุดรปิ้ง ๗ เลย เขื่อนนี้จึงหนักมากที่สุด น้ำแถวนี้มานี้หมดลงนี้หมดเลย นี่จะค่อยเบาละ อย่างเมื่อวานเราไปเห็นน้ำท่วมอยู่ตามสี่แยกไฟแดงทางรอบเมืองบ้างเล็กน้อย ก็เห็นคราบของน้ำมันท่วมไปหมด มันลดลงไปหมดแล้วถนนก็เด่น ไม่มีน้ำแล้ว

ทางพวกเราก็ได้เตือนตลอด เรื่องจิตใจนี้เหลวไหลมากนะ ไม่ใช่เหลวไหลแบบ สุ่มเดาว่านะ ว่าจริง ๗ พิจารณาจริง ๗ เหลวไหลมากชาวพุทธเราทางด้านจิตใจกับศาสนา เหลวไหลเอามากทีเดียวจนน่าวิตก มองดูแล้ว โอโห แล้วปากไหนก็มีแต่ปากชาวพุทธ ๗ อยู่ในท้องแม่ก็ปากชาวพุทธ มันแย่งปากแม่มาพูดอยู่ในท้องแม่ แต่เวลาปฏิบัติไม่ได้เรื่องทั้งแม่ทั้งลูก เหลวไหล นี่เสียนะ จิตใจเสียทางด้านธรรมะนี้เท่ากับเอาไฟเผาตัวเองตลอดเวลา เราอย่าเข้าใจว่ากิเลสจะพาโลกให้เจริญรุ่งเรืองสงบร่มเย็น ไม่มีทาง เจริญมากเท่าไรยิ่งท่วมลงไป ไหม้ลงไปเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้นจึงได้บอกเลยว่า ความรู้ถ้ามีแต่เรื่องความรู้ของโลกล้วน ๆ ก็คือ เรื่องของความรู้ของกิเลสล้วน ๆ เป็นไฟล้วน ๆ ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกแล้วไม่เกิด ประโยชน์อะไร ใครจะเรียนมาอย่างน้อยเท่าไรก็ตาม กิเลสเป็นเจ้าอำนาจควบคุม เอนั้น เป็นเครื่องมือ กิเลสนั้นละพาถลุงบ้านเมือง เราจะเห็นได้ชัด ๆ ผู้ไม่มีธรรมเป็นผู้ใหญ่ผู้ โตเท่าไร เป็นเจ้าเป็นนายใหญ่โตเท่าไร ยังมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ตัวเอง แล้วก็มาเผา ใหม้ชาติบ้านเมืองให้จมไปด้วยกัน วิชาบอกเมื่อไรให้เอาไฟมาเผาบ้านเผาเมือง ผู้ไป เรียนวิชาเอากิเลสเข้าเป็นเจ้าอำนาจละซีมันมาเผาบ้านเผาเมืองอยู่เวลานี้

ตาสีตาสาเขาไม่ได้ทำบ้านเมืองให้ล่มจม พวกใหญ่ ๆ โต ๆ นี้ที่เรียนวิชามาก ๆ มีกิเลสท่วมหัวมา แล้วกิเลสก็เอาอันนี้เป็นเครื่องมือถลุงชาติบ้านเมือง ยังเยอหยิ่ง จองหงอนนะว่าใหญ่กว่าโต มันใหญ่พอใหญ่แม่มันอะไรก็ไม่รู้นะ เราเกิดมากับพ่อกับแม่ เราก็มไม่เคยเห็นใหญ่แบบนี้ ใ้ใหญ่แบบความรู้สูง ๆ มาเป็นไฟเผาโลก ๆ ตั้งมันเป็น อยู่เรื่อย ๆ มาจนถึงปัจจุบันนี้มาจากใคร ไม่ใช่มาจากพวกที่เรียนสูง ๆ กิเลสครอบ หัวมัน เครื่องมือเหล่านี้กิเลสเอาเป็นเครื่องมือเสียทั้งหมด แหกเหลวหมดเห็นใหม่ เสื่อมหรือไม่เสื่อมจิตใจคนเวลานี้

มันเจริญแต่ความจดความจำ เรียนมาจากที่นั่นที่นี้ก็มาโ้มาอวดโอ้อ่าเท่านั้นเอง ความประพฤติเลยยิ่งกว่าหมาเป็นทำอะไร เอาไปเทียบเจ้าของที่เรียนมา ใครเป็นคนเรียนมา แล้วความประพฤตินั้นเป็นยังไง ให้ไปเทียบเจ้าของมันก็รู้ตัวเอง ถ้าเทียบ ด้วยหลักธรรมะเข้าไปจับให้รู้ส่วนได้ส่วนเสีย จะรู้ตัวเองก่อนอื่น ไม่มีใครที่จะรู้ยิ่งกว่า เจ้าของที่ไปเรียนมารู้มา แล้วมาเยอหยิ่งจองหงองตัวเองทำลายชาติบ้านเมืองล่มจมอยู่ เวลานี้คือใคร ใ้ของของมันไม่ไปทำนะ หมูหมาเปิดไกไม่ไปทำ ตาสีตาสาอยู่ตามท้องนา ไม่ไปทำ

พวกเก่ง ๆ นี้ที่อวดตัวว่าเก่ง ๆ นี้ตัวมันเสนียดจัญไรต่อบ้านต่อเมืองที่สุด บ้าน เมืองจะไม่มีดับมีปอด มันกินมันกลืนกัน เข้ามาก็มีแต่มาโกยมากิน ๆ หมดชุดหมด สมัยแล้วก็ถ่ายทอดกันออกไป ตั้งขึ้นมาใหม่กินกันใหม่อยู่นี้ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ มีแต่นักความรู้สูง ๆ กินเก่ง ๆ ท้องโตยิ่งกว่าภูเขา ๆ ปากมันเท่ารูเข็มนี้ กินเท่าไรมันก็ไม่พอปากเท่ารูเข็ม ท้องเท่าภูเขา ท้องเท่าภูเขา มันจะพออะไรกับอาหารที่สอดเข้าไปใน ปากเท่ารูเข็ม นี่ละพวกที่กินมากที่สุดคือพวกนี้ โลกมาก หยาบคายมากที่สุด ตกนรก จมยิ่งกว่าเพื่อนที่สุดคือพวกนี้เอง

อย่าทำทนายพระพุทธานะ นี่พูดมาด้วยความวิตกวิจารณ์ของโลกทั่ว ๆ ไปที่ กิเลสเผาหัวใจ ยังพองตัวยังลืมนื้อลืมนิ้วตัวยู่ ยังจะกวาดต้อนหากิเลสอันเป็นไฟเผาโลก มาเผาตัวต่อไปอีกนะ ถ้าไม่มีธรรมเข้าไปแทรก ไม่มีธรรมเข้าไปคัตค่านด้านทานแล้ว

จมได้ ใครอย่าอวดตัวนะ เวลานี้ชาวพุทธเรารู้สึกว่าเหลวไหลมากที่สุด พุทธโธไม่เคยติดในหัวใจ ธัมโม สังฆะ ระลึกถึงความตาย ระลึกถึงบาปถึงบุญไม่เคยมีในหัวใจ ถ้าระลึกถึงความรำคาญ ความสวยความงาม ความโอ้อ่าฟูฟ่า เป็นบ้าไม่มีวันเลิก นั้นเก่งด้วยกันทุกคน ใหญ่เท่าไรยิ่งเก่ง ไปที่ไหนเหมือนเทวดาอยู่บนฟ้าก็จะลงมากราบนั้นแหละ พวกนี้มันเก่งมากจนเทวดาเกรงขามแหละ ถ้าเป็นเทวดาอย่างหลวงตาบัวนี่ฟาตหน้าผากมันเลย ไม่ได้เป็นเหมือนเทวดาทั้งหลายนะหลวงตาบัว เพราะฉะนั้นจึงเอาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย

เราไม่ได้พูดด้วยความดูถูกเหยียดหยามนะ เราพูดเรื่องความเลวร้ายของมนุษย์ที่จะเอาไฟเผาตัว การพูดเหล่านี้เป็นน้ำดับไฟให้พี่น้องทั้งหลายได้ระลึกรู้ตัวบ้าง ให้ดูตัวเองเสียก่อนอย่าไปหาดูคนอื่น ให้ดูตัวเอง ตัวไหนมันเก่ง ๆ ตัวเก่งนั้นมันจะรู้ตัวเองก่อน ถ้าเอาธรรมจับปึบจะรู้ทันที แก้ไขตัดแปลงตัวเอง แล้วจะทำตัวเองและบ้านเมืองให้ชุ่มเย็นเป็นสุขไปได้ด้วยอำนาจแห่งธรรม เรื่องของกิเลสอย่าหวัง บอกอย่างนี้ตรง ๆ เลย กิเลสทำลายโลกมานานสักเท่าไร ธรรมพญางโลกมานานสักเท่าไร เท่าเทียมกันเสมอกัน ถ้าใครเอาทางไหนมาช่วย ถ้าด้านธรรมะมาช่วยก็สูงขึ้น ถ้าให้กิเลสมาช่วย ช่วยเหยียบย่ำทำลายลงไปแหลกด้วยกันหมด ให้พากันจำทุกคน ๆ

เวลานี้เหลวไหลเอามากจริง ๆ ชาวพุทธเรา ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย บ้านเมืองทั้งบ้านทั้งเมืองเลยเป็นสนามรบของกิเลสเผาคนทั้งเป็น อยู่ในสนามรบแห่งเมืองไทยของเราเวลานี้ เพราะไม่มีน้ำดับไฟคือธรรมเข้าเคลือบแฝงในหัวใจเลย ใครเกิดมามีแต่ความโหดร้ายทารุณ มีแต่ความอยากได้ออยากมีอยากได้ออยากเด่น ชิงดีชิงเด่นกันไป มันดีที่โหนดมาชิงกัน ถ้าชิงเด่นทางชั่วนั้นถูก ชิงดีชิงเด่นไม่มี มีแต่ชิงเลวทรามเพื่อความล่มจมด้วยกันทั้งนั้น ให้จำเอานะทุกคน

นี่เราก็อพยายามสอนเต็มกำลังความสามารถ เรียกว่าทุกวันไม่เห็นผิดเพี้ยนไปไหน เทศน์ทุกวัน อย่างเดี๋ยวนี้ก็เทศน์อยู่เพื่อให้รู้เนื้อรู้ตัว เราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไรกับโลกที่เราเทศน์สอนอยู่เวลานี้นะ เราพอทุกอย่างแล้ว ผ่านมันมาหมดแล้วเรื่องกองทุกข์ทั้งหลายที่เอามาพูดเวลานี้ ได้รู้ได้เห็นมันเต็มหัวใจนี้เรียบบร้อยหมดแล้ว และเปิดมันออกพังมันออกหมดไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ธรรมล้วน ๆ แล้วพอ ไม่มีคำว่าความทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะเข้าผ่านในหัวใจดวงที่กิเลสเป็นตัวเสียดจัญไรนี้ พังลงจากหัวใจแล้ว ไม่เคยเห็นทุกข์อันใดที่เข้ามาแทรกหัวใจเลย

ทุกข์ก็มีแต่เรื่องธาตุเรื่องขันธ์ เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นธรรมดา โลกเขาก็เป็น อันนี้เป็นทุกข์ในชั้นอื่นในธาตุเป็นเรื่องสมมุติ เสมอกันไปหมดนั้นแหละ แปรแตกต่างกันแต่ว่าจิตของท่านผู้รู้ ที่รอบคอบทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ทุกข์เหล่านี้ไม่แทรกจิตใจได้ มันก็เป็นอยู่

ตามธาตุตามขันธ์ ดิตตันอยู่ตามเรื่องของมัน ไม่เข้าไปทำลายจิตใจได้เหมือนจิตสามัญชนทั่ว ๆ ไป ถ้าจิตสามัญชนิดหนึ่งก็ไม่ได้ จามก็ไม่ได้เป็นทุกข์ถึงใจ ๆ ต่างกันนะ นี่ละที่ว่าธรรมมีคุณค่าขนาดไหน เมื่อเข้าถึงใจมากน้อยเพียงไรจะเป็นเครื่องบรรเทาจิตใจ ให้มีความเบาบางในเรื่องความทุกข์ทั้งหลาย มีความสุขเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ พออยู่หลับนอนได้สบายบ้างนะถ้ามีธรรมแทรกเข้าไป ถ้าไม่มีธรรมมีแต่ความรู้ของกิเลสจมไปทั้งนั้นแหละ

ใครจะไปนอนกอดกองสมบัติเท่าภูเขาอยู่ก็ตาม ก็ไปกอดเฉย ๆ นั้นแหละ ก็เหมือนอย่างมดมันไปไต่อยู่บนผลไม้ นั่นละ เช่น น้อยหน้า เป็นต้น มดไปไต่อยู่ตามผลไม้ แต่ก็ไม่ได้กินอะไรกับผลไม้ มันก็ไต่ของมันตามประสา แต่มดมนุษย์เรานะซี ไต่ลงไปตรงไหนแล้วยังหึ่งยังหวงว่าเป็นของเรา เป็นสมบัติของเรา มากน้อยเท่านั้นเท่านั้น เป็นบ้ายิ่งกว่ามดที่ไต่ลูกน้อยหน้าเสียอีก อันนั้นเขาไต่ธรรมดาเขา เขาไม่ได้หึ่งได้หวง แต่มนุษย์เรานี้เป็นมดเลวกว่ามดนะ ไต่หึ่งไต่หวงไต่หวังไต่ใยไต่เป็นบ้ากันจริง ๆ มนุษย์เรานี้ อันนั้นก็มิด อันนี้ก็มิด ไม่ทราบว่ามีอะไร ตายแล้วเผาด้วยกันทั้งหมด อยู่ศาลาหลังนี้มีใครบ้างตายแล้วเลยโลกเขาไป ไม่ต้องเผาไม่ต้องฝัง พอตายแล้วเป็นทิพย์ไปเลยมีที่ไหน ไม่มี ดินน้ำลมไฟมีฉันใด มันก็เป็นดินน้ำลมไฟไปตามเดิมของมันนั้นแหละ เอาอะไรไป

เรื่องบาปเรื่องบุญไม่ต้องพูดกัน ดิตอยู่ในหัวใจ ใครจะปฏิเสธเท่าไรก็ปฏิเสธ มีแต่ลมปากเท่านั้น ถ้าไม่เอาธรรมเข้าไปจับแล้วชำระไม่ออกนะ บาปก็ไม่ออก บุญก็ไม่มี ถ้าไม่สั่งสม ต้องสั่งสม บาปก็ต้องสั่งสมเอง บุญต้องสั่งสมเอง เกิดเองธรรมดาไม่มีใครทำให้เกิดไปไม่ได้ เพราะคำว่าผลนี้ไปจากเหตุ เหตุเป็น ผู้กระทำก่อน ผลก็ปรากฏขึ้นมาทั้งดีทั้งชั่ว พวกกันตั่งอกตั่งใจนะ มันเลวมากนะเวลานี้ไม่ใช่ธรรมดา ตาพระพุทธรเจ้ากับตาของเรามันผิดกันนะ หูพระพุทธรเจ้า ใจพระพุทธรเจ้ากับใจของพวกเราผิดกันมาก ใจพระพุทธรเจ้ามาสอนใจของโลกที่สกปรกมากที่สุด คือใจของท่านสะอาดสุดยอดแล้ว มาสอนใจที่สกปรกสุดยอด ก็ต้องสอนได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยละซี ให้เราฟังนะ

ถ้ายังมีหวังสารคุณแก่ตัวเอง หวังพึ่งตัวเองอยู่แล้วให้พยายามละชั่วทำดี ละยากขนาดไหน เอ้า ละ ของที่เป็นภัยเอาไว้ทำไม ตั้งแต่เนื้อร้ายมันติดอยู่ตามร่างกายของเรา แม้อวัยวะ เช่น นิ้วมืออย่างนี้ นี่เนื้อร้าย สงวนรักษาขนาดไหนก็ตาม เสียตายขนาดไหนก็ตาม ก็ต้องตัดออก ไม่อย่างนั้นเนื้อร้ายนี้จะทำอันตรายต่ออวัยวะส่วนใหญ่ให้เสียไปหมด อันนี้ความชั่วช้าลามกมันจะแกะยากติดยาก ตัดมันออกซิ เราตัดเพื่อพ้นภัยต่อเราเองเป็นไรไป เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นพอ

เวลานี้กำลังสั่งสมสมบัติเงินทองเราเข้าสู่คลังหลวงนะ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบทั่วกัน เราจะเร่งละที่นี้ เร่งเข้าเรื่อย ๆ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ กิโล ๑๑ บาท ๔๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๙๑ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พัน เวลานี้มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล ซึ่งได้กำหนดตายตัวไว้แล้ว ทองคำที่ได้หลังจากฝากและมอบแล้วนั้นเวลานี้แต่ยังไม่ได้หลอมได้ทองคำ ๓๔ กิโล ๑ บาท ๒๒ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้หลอม ไปคราวนี้จะหลอมจะมอบคราวนี้เลย

ทองคำต่อยอดจากเงินโครงการช่วยชาติ ๘๐๖ ล้านบาทนั้นได้ซื้อทองคำไปแล้ว ๖๐๐ ล้านบาท ได้ทองคำ ๑,๕๐๐ กิโล เท่ากับ ๑๒๐ แท่ง มอบคลังหลวงไปแล้ว ๒๕๐ กิโลเท่ากับ ๒๐ แท่ง ที่เหลือยังไม่ได้ออมเวลานี้ ๑,๒๕๐ กิโล เท่ากับ ๑๐๐ แท่ง รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๒,๗๕๐ กิโล รวมทองคำทั้งหมด ๔,๐๓๔ กิโล ซึ่งเท่ากับน้ำหนัก ๔ ตัน ๓๔ กิโล เป็นของเล่นเมื่อไร ค่อยเขยิบขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ นี้กะว่าจะได้ ๒ ตัน ในเงินจำนวน ๘๐๖ ล้านบาทนั้นนะ เวลานี้ ๔ พันกิโลนั้นฟังได้ ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดอีก ๑,๕๐๐ กิโล แต่ยังไงต้องได้ เมื่อไม่ได้ตัดคอหมดเลย เทียวในศาลาหลังนี้อย่าให้เหลือ คอหลวงตาบัวก็จะเป็นหลวงตาหัวกุดไปกุฎิละ คอขาดไปแล้ว เหลือแต่ตัวหัวกุดหัวด้วนไปละ ต่อไปนี้ให้พร...

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd